

Florence Scovel Shinn

Jocul Vieții
și cum să-l joci

Ediție revizuită

Traducere din limba engleză de
Monica Vișan

Editura For You
București

Capitolul 1

Jocul

Cei mai mulți oameni consideră că viața este o luptă. Însă viața nu este o luptă, ci un joc! E un joc în care nu poți câștiga dacă nu cunoști legea spirituală. Vechiul și Noul Testament ne oferă o minunată clarificare a regulilor acestui joc. Iisus Hristos ne-a învățat că acesta este un uriaș joc de-a dăruitul și primitul. „Ceea ce semeni, aceea vei culege.“ Aceasta înseamnă că orice dă un om, prin cuvânt sau prin faptă, aceea se va întoarce la el; ceea ce dă, aceea va primi. Dacă seamănă ură, va primi ură; dacă dăruiește iubire, va primi iubire; când critică, va fi criticat; dacă minte, va fi mințit; dacă înșală, va fi înșelat.

Ni se spune, de asemenea, că imaginația joacă un rol primordial în Jocul Vieții: „Păzește-ți inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieții.“ (*Pildele lui Solomon* 4, 23). Adică ceea ce omul își imaginează se va exterioriza, mai devreme sau mai târziu, în treburile sale.

Știu pe cineva care se temea de o anumită boală. Era o boală foarte rară și aproape necontagioasă, dar această persoană și-o aducea fără încetare în imaginație și citea despre ea, așa încât, într-o bună zi, boala s-a manifestat în corpul său, iar persoana respectivă a murit, victimă a propriei imaginații distorsionate.

Așadar, în felul acesta ne dăm seama că, pentru a juca cu succes Jocul Vieții, trebuie să ne controlăm imaginația. O persoană a cărei imaginație a fost antrenată pentru a-și reprezenta doar binele atrage în viața sa „toate dorințele corecte ale inimii sale“: sănătatea, bogăția, iubirea, prietenii, perfectă exprimare de sine și îndeplinirea celor mai înalte dorințe.

Imaginația a fost numită „foarfeca minții“ – și este adevărat că ea decupează neîncetat, zi după zi, imaginile pe care omul le vede acolo. Și, mai devreme sau mai târziu, omul își întâlnește în

Jocul vieții și cum să-l joci

lumea exterioară propriile creații mentale. Pentru a-și antrena imaginația ca să atingă succesul, omul trebuie să cunoască modul în care îi funcționează mintea. În acest sens spuneau grecii „Cunoaște-te pe tine însuți“!

Mintea cuprinde trei planuri: subconștientul, conștientul și supraconștientul.

Subconștientul este doar putere fără direcție și, din acest punct de vedere, se aseamănă cu aburii sau cu electricitatea: îndeplinește ceea ce i se comandă și nu are putere de inducție. Tot ceea ce omul simte în mod profund sau își imaginează în mod clar se imprimă în subconștient și se manifestă în cele mai mici amănunte.

De exemplu, o doamnă pe care o cunosc își imagina mereu în copilărie că este văduvă. Se îmbrăca în negru, cu un voal lung, iar cei din jur o considerau nostimă și amuzantă. Ajunsă la vârsta maturității, ea s-a căsătorit cu un bărbat pe care îl iubea foarte tare. La puțin timp după nuntă, bărbatul a murit, iar ea a purtat un voal lung de doliu ani în șir. Asupra subconștientului ei se imprimase imaginea pe care ea și-o formase în copilărie, aceea

de văduvă, iar în scurt timp a materializat-o, fără a ține seama de suferința creată.

Conștientul a fost numit „minte muritoare” sau carnală. Este mintea umană și vede viața așa cum *pare a fi*. El vede moartea, dezastrele, bolile, sărăcia și limitările de tot felul – și le imprimă pe toate în subconștient.

Supraconștientul este Mentea Divină și se află în fiecare om; este tărâmul ideilor perfecte. Aici se află „modelul perfect” despre care vorbea Platon, Planul Divin, căci există un Plan Divin pentru fiecare persoană.

Există un loc pe care trebuie să-l ocupi tu și pe care nimeni altcineva nu-l poate ocupa; este ceva ce doar tu poți face – și nimeni altcineva! Există o imagine perfectă a acestui lucru în supraconștient. Câteodată, ea trece ca un fulger prin conștient, ca un ideal de neatins, ceva „prea frumos pentru a fi adevărat”.

În realitate, acesta este destinul adevărat (sau destinația) omului, proiectat în viteză spre el din *Inteligența sa lăuntrică, infinită*.

Totuși, mulți oameni nu-și cunosc adevăratul destin și se străduiesc să ajungă la alte lucruri și situații care nu le aparțin și care, odată obținute, nu le vor aduce decât nemulțumire și regrete.

Jocul vieții și cum să-l joci

De exemplu, o femeie a venit să îmi ceară să „rostesc cuvântul“ pentru a se căsători cu un bărbat de care era foarte îndrăgostită (ea l-a numit A.B.). I-am răspuns că aceasta ar fi o încălcare a legilor spirituale, dar că voi rosti cuvântul pentru bărbatul care îi aparține prin drept divin (selecția divină). Și am adăugat:

— Dacă A.B. este acel bărbat, nu poți să-l pierzi; dacă nu este el, vei primi echivalentul lui.

Ea se întâlnea mereu cu A.B., dar acesta nu se pronunța în niciun fel.

Într-o seară, m-a sunat și mi-a spus:

— Știi, de o săptămână încoace, A.B. nu mi se mai pare chiar atât de fascinant!

I-am răspuns:

— Poate că nu el este bărbatul care-ți aparține prin drept divin. S-ar putea să fie altul.

La scurtă vreme după aceea, ea a întâlnit pe cineva care s-a îndrăgostit imediat de ea și care i-a declarat că ea este idealul lui de femeie. De fapt, el îi spunea tot ceea ce dorise ea să audă din partea lui A.B. Femeia a considerat că acest lucru este de-a dreptul uimitor. Curând, ea a răspuns în același fel sentimentelor lui și nu s-a mai gândit deloc la A.B.

Acesta este un exemplu de *lege a substituției*: o idee corectă a înlocuit o idee falsă. Prin urmare, nu a existat nici pierdere, nici sacrificiu.

Iisus Hristos ne-a spus: „Căutați, mai întâi, Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea se vor adăuga vouă.“ Și a mai spus că Împărăția Lui se *află în lăuntrul omului*. Împărăția este *tărâmul ideilor corecte* sau modelul divin.

El ne-a învățat și că vorbele noastre joacă un rol important în Jocul Vieții. „Căci din cuvintele tale vei fi găsit drept și din cuvintele tale vei fi osândit.“ (*Matei 12, 37*) Mulți oameni au fost cauza dezastrului din propria lor viață deoarece au spus cuvinte nesăbuite.

Iată un exemplu: într-o zi, o femeie m-a întrebat de ce sărăcise și de ce viața ei devenise plină de limitări. Avusese o casă, fusese înconjurată de lucruri frumoase și, adesea, sătulă să se mai ocupe de gospodărie, repeta neîncetat: „M-am săturat de toate aceste lucruri. Aș vrea să trăiesc într-un cufar!“ Acum spunea: „Astăzi, locuiesc în acel cufar.“ Cuvintele ei provocaseră acea situație. Subconștientul nu are simțul umorului, iar oamenii își provoacă deseori nenorocirile prin glumele lor.

Jocul vieții și cum să-l joci

Îată un alt exemplu: o doamnă care avea mulți bani glumea mereu, spunând că „se pregătește să intre la azilul pentru săraci“. În doar câțiva ani, a ajuns aproape de ruină, deoarece își imprimase în subconștient imaginea lipsurilor și a sărăciei. Din fericire, *legea funcționează în ambele sensuri, iar lipsurile pot fi transformate în bogăție.*

O persoană a venit la mine, într-o zi caldă de vară, pentru a-mi cere un „tratament“ pentru prosperitate. Era epuizată, abătută, descurajată și mi-a spus că nu mai avea decât 8 dolari. Eu i-am răspuns:

— E bine; îi vom binecuvânta pe aceștia și îi vom înmulți, așa cum Iisus Hristos a înmulțit pâinile și peștii, căci El ne-a învățat că *orice om* are puterea de a binecuvânta și de a înmulți, de a vindeca și de a prospera.

— Iar după aceea ce trebuie să fac?

— Urmează-ți intuiția! Simți că trebuie să faci ceva anume sau să mergi într-un loc anume?

Intuiția înseamnă să fii învățat din interior. Intuiția este ghidul infailibil al omului și voi vorbi despre legile ei, mai pe larg, într-un capitol ulterior.

Femeia a răspuns:

— Nu știu... Mi se pare că ar trebui să merg la familia mea. Am exact atâți bani cât costă biletul de autobuz.

Familia ei locuia într-un oraș îndepărtat și era săracă. Minte rațională (intelectul) părea să spună: „Rămâi la New York, găsește-ți ceva de lucru și câștigă niște bani.“ Dar eu i-am spus:

— Atunci, du-te acasă. Niciodată să nu-ți ignori intuiția!

Și am rostit, pentru ea, cuvintele următoare:

*Spirit Infinit, deschide calea
spre marea abundență
pentru _____.*

*Ea este un magnet irezistibil pentru tot
ceea ce îi aparține prin drept Divin.*

Am sfătuit-o să repete această afirmație, fără încetare. A plecat la familia sa imediat. După câteva zile, pe când era în vizită la cineva, s-a